COMUNICAREA DE SPECIALITATE ÎN CADRUL FACULTĂȚII DE DREPT – DIMENSIUNI EUROPENE

SPECIALIZED COMMUNICATION AT THE FACULTY OF LAW – EUROPEAN DIMENSIONS

Maria-Rocselana VERDEȘ,
doctorandă,
Universitatea Pedagogică de Stat „Ion Creangă" din Chișinău

Abstract: *This research highlights the theoretical and practical aspects of teaching-learning-evaluation for English at the Faculty of Law. Specialized language (juridical one) represents the defining factor for the integration of international graduates in the labour market, which enables us to expose models of good practices carried out in support of law students.*

Keywords: *communication, lexicon, student, teaching English, foreign language.*

Comunicarea de specialitate în cadrul Universității „Titu Maiorescu" din București, Facultatea de Drept și Științe Economice din Târgu Jiu este un curs opțional: franceză sau engleză, cu rolul de a-i sprijini pe studenți în studiul disciplinelor, dar și de a se integra cu succes pe piața muncii europene sau mondiale, după absolvirea studiilor.

Predarea-învăţarea limbilor străine are la bază reperele politicii lingvistice prezente în documentele Consiliului Europei: Cadrul Comun de Referinţă pentru Limbi (2003), Portofoliul european al limbilor (2004), în care este redată partea practică a comunicării, axată pe resurse cognitive, afective, voliționale, comportamentale, dar şi pe competenţele pe care le are formate studentul ce învaţă o limbă străină. Absolventul Facultății de Drept, în contextul european actual, trebuie să fie competent să comunice într-o limbă străină (și engleză), deci să-și *construiască* propriul organon.

În Cadrul Comun de Referinţă pentru Limbi se prezintă competența de comunicare lingvistică, „fiind alcătuită din mai multe părți componente: componenta lingvistică, componenta sociolingvistică și componenta pragmatică", componentei lingvistice atribuindu-i-se „cunoștințele și deprinderile lexicale, fonetice, sintactice și alte dimensiuni ale sistemului unei limbi", ea fiind „în legătură directă nu numai cu domeniul și calitatea cunoștințelor (de exemplu, în materie de distincții fonetice stabilite sau de proporții și precizie a vocabularului), dar și cu organizarea cognitivă, și modul de stocare în memorie a acestor cunoștințe" [1, p. 18].

Învățarea unei limbi străine presupune, alături de învățarea structurii gramaticale, învățarea vocabularului. Accepția psihologului Mielu Zlate cu privire la memorarea unui text, a unor cuvinte dintr-o limbă străină este aceea că: „Simpla citire a unui text, chiar și repetată, nu este suficientă pentru memorarea lui. Apelând însă la diferite mijloace, cum ar fi alcătuirea planului textului, fracționarea lui în părți, desprinderea punctelor inteligibile, stabilirea asemănărilor și deosebirilor etc., vom grăbi procesul de re-

ținere. Frazele și expresiile dintr-o limbă străină se însușesc mai repede prin practica retroversiunilor, decât prin cea a traducerilor." [12, p. 217].

M. Reuchlin consideră că, în principiu, „comportamentele școlare și achiziția de materii de învățământ sunt conduse de aceleași legi generate ca și activitatea psihică totală, a cărei parte acestea sunt". La acest nivel, „beneficiile" sunt interpretabile prin același tip de explicații" [9, pp. 162-163].

Învățarea unei limbi străine poate fi abordată din perspectiva copil-adult, în oglindă. Noam Chomsky a susținut teza moștenirii mecanismului de deprindere a limbajului (MDL), ce operează prin identificarea regulilor de bază din masa de cuvinte auzite de către un copil, el nu trebuie învățat să vorbească pentru că singur va identifica regulile limbajului, doar auzindu-i pe adulți, sistemul fiind înnăscut, automat. În aceeași ordine de idei, „regulile gramaticale de care suntem conștienți sau pe care le deprindem atunci când învățăm o limbă nouă reprezintă doar **structura de suprafață** a limbii respective. Structura de suprafață diferă de la o limbă la alta, dar sub aceasta se găsește **structura profundă**, care se identifică pentru toate limbajele umane." [6, p. 164].

În „Dicționar enciclopedic de pedagogie", Sorin Cristea definește competența de comunicare în limbi străine ca „*o capacitate lingvistică general-umană,* care poate fi dezvoltată în diferite contexte specifice, abordabile din perspectivă *antropologică, psihologică, pedagogică* și *sociologică*." [3, p. 472].

Conceptul de competență de comunicare în limbi străine, drept concept pedagogic operațional ce: „reflectă «etnografia comunicării» ca domeniu de cercetare *antropologică*"; „valorifică *psihologic* ansamblul regulilor sociale, care permit folosirea apropiată a *competenței gramaticale*"; „susține didactic «diversitatea *performanțelor verbale* și a *funcțiilor sociale ale vorbirii*»" [5, p. 98]; „exprimă *sociologic* cultura *societății informaționale, globalizată, postmodernă*"; „consemnează *statistic* creșterea numărului «europeni deveniți efectiv *cetățeni plurilingvi* și *intelectuali*»" [8, pp. 22, 23].

Conform opiniei lui Piaget, limbajul este dobândit de către copil sub forma unui instrument, iar teoria lui Brown (1973) vizează aspectele sociale ale dezvoltării limbajului.

Un alt tip de exerciții asupra cărora au lucrat cu studenții sunt exercițiile gramaticale de construcție a enunțurilor. Astfel, studenților li s-au propus probe ce presupuneau valorizarea lexicului de specialitate.

Cadrul European Comun de Referință pentru Limbi propune următoarea clasificare a activităților comunicative:

1. ***Activităţi comunicative productive (orale și scrise)*** – studentul pronunță un text oral sau scris recepţionat la distanță:

„**AMENDMENT I**. Congress shall make no law respecting an establisment of religion, or prohibiting the free exercise thereof; or abridging the freedom of speech, or of the press; or the right of the people peaceably to assemble, and to petition the Government for a redress of grievance." [7, p.188].

2. ***Activităţi comunicative receptive (orale și scrise)*** – studentul recepţionează un text de la un locutor sau de la un scriptor:

„The *judicial system* is divided into civilian and military courts. The

civilian courts, generally, continue their pre- 1989 structure of being organized at national, county […], and local levels. Romanian justice is organized on the principle of double jurisdiction. Therefore, any case decision from a first-instance court (judecătorie) is subject to a complete de novo retrial on the facts, the procedure and the law by an appeals court (tribunal).” [10, p. 25].

3. ***Activităţi comunicative interactive*** reprezintă o situaţie în care studentul angajează un dialog cu un interlocutor:

Răspundeți la următoarele întrebări/ Answer to the following questions:

- What are the difereces between the anglo-saxon law system and the american one?
- Speacks about the rights guarantee in the First Amendment.
- Defines criminality and bribery.
- What is the British Parliament?
- Characterizes the main aspects of corruption.
- What types of autopsy do you know?
- What are the main types of warrants?
- What is the rol of a barrister and a solicitor?
- Presents the three main categories of criminal case.
- Speacks about the Court of Justice of the European Union and the European Court of Human Rights.

4. **Construiți enunțuri cu următorii termeni juridici/ Make sentences using the following juridical terms**: *abduction, abuse, barrister, burgler, code, contract, defendant, demand, elect, employment, fact, forensic, guardian, house, identification, misinterpret, motion, prorogation, punishment, racial, rate, settlement, state, track, tying, unbury, unproven, verdict, vow, warrant, will, yegg, zipp code* [11].

5. **Scrieți după dictare următorul text/ Write under dictation the following text:**

„Independence. It is a fundamental constitutional requirement that judges are independent, that is, beyond the influence of the executive government, apolitical, incorruptible and unbiased. Independence is also required as a UN basic principle and by art. 6 of the **European Convention.** Rules and conventions support this and are bolstered by s. 3 of the **2005 Act**, which places a duty on all ministers and those involved in the administration of the justice to uphold judicial independence.” [4, p. 134].

În concluzie, predarea-învățarea-evaluarea limbii engleze la Facultatea de Drept are ca scop formarea competenței de comunicare – dezvoltată după competența lingvistică; formarea unei capacități specifice, care facilitează comunicarea verbală și scrisă, în diverse situații; exprimarea de opinii argumentate verbal și/sau scris, cu privire la noțiuni de drept public și privat, pregătirea studentului pentru inserția pe piața muncii naționale și/sau mondiale.

Referinţe bibliografice

1. *Cadrul European Comun de Referinţă pentru Limbi: predare, învăţare, evaluare*, Comitetul Director pentru Educaţie „Studierea limbilor şi cetăţenie europeană"; traducere din limba franceză de Gheorghe Moldovanu, Chişinău: Tipografia Centrală, 2003. 204 p.
2. Călin, Marin, *Procesul instructiv-educativ. Instruirea școlară*. București: EDP, 1995. 240 p.
3. Cristea, Sorin, *Dicționar enciclopedic de pedagogie*, vol. I. București: Didactica Publishing House, 2015, 831 p.
4. Darbyshire, Penny, *Nutshell English Legal System.* London: Thomson Reuters Ltd., 2013, 210 p.
5. Ducrot, Osvald, Scaeffer, Jean-Marie, *Noul Dicționar al Științelor limbajului*, 1995. trad., București: Babel, 1996.
6. Hayes, Nicky, Orrell, Sue. *Introducere în psihologie*. București: Editura BIC ALL, 2007. 529 p.
7. Ivan, Sorin, *English for professional communication*. București: Editura Universității Titu Maiorescu, 2012, 296 p.
8. Petrescu, Anca Cristina, *Formarea profesorului de limbi străine din învățământul preșcolar și primar din România – schimbări de paradigmă în contextul profesionalizării,* București: Editura Universității din București, 2012, 222 p.
9. Reuchlin, Maurice, *Psihologie generală*. București: Editura Științifică, 1999. 636 p.
10. Vlaicu, Claudia, *Manual de engleză juridică pentru studenții facultăților de drept și pentru juriști.* București: Editura Universitară, 2008, 230 p.
11. Voinea, Dan, Verdeș Maria-Rocselana, *Dicționar juridic englez-român*. București: Editura Carol Davila, 2015, 201 p.
12. Zlate, Mielu, *Fundamentele psihologiei*. București: Editura Universitară, 2006, 461 p.